

Boda Székedi Eszter

Filmajánló: Nincs új a Nap alatt?

Végzős középiskolás diákjainkkal közösen munkálkodva osztályfőnökként, szaktanárként, magától értetődő, hogy nem csupán a tananyag kihívásainak próbálunk eleget tenni, de a távlatok, a lehetőségek, a jövő irányába is egyre gyakrabban tekintünk. Ha bizalmat szavazunk neki, a *Felettünk a Föld* (Another Earth, 2011) című amerikai film éppen ez irányú beszélgetések kiindulópontjaként szolgálhat, hiszen nem csupán az egyetemre készülő fiatal lány (nem) remélt sorsáról mesél, de az egyéni életúttal párhuzamosan az egész Föld lehetséges jövőképét is megrajzolja.

Mi történne, ha az eget kémelve már nem csupán a Holdat, a Napot és a csillagokat látnánk, hanem magát a Földet is? Pedig korábban nem szálltunk légkör fölé emelkedő járműre, és a szilárd

talajt sem veszítettük el a lábunk alól: ott vagyunk, ahol mindig is voltunk. Az új bolygó ráadásul szakasztott mása annak, amelyiken élünk. Tehát ott vagyunk rajta mi is, valamennyien...

Mike Cahill, a dokumentumfilmek felől érkező rendező és Brit Marling, a tárgyalt film főszerepét is eljátszó színésznő közösen írt forgatókönyvének története szokatlan ugyan, valahol azonban mégis ismerős. A bűn és bűnhődés, a megbocsájtás és a belső gyógyulás útját járjuk be ugyanis, miközben jól követhető, ám közel sem hétköznapi cse-

lekményszál mentén alakul a csekély számú szereplő sorsa. Nem az első eset a filmvásznon, hogy valaki balesetet okoz, a túlélők számára pedig az élet ezután már csupa szenvedés: egyiküket a büntudat gyötri, a másik alig létezhet elveszített családjá nélkül. És mivel egyikük vonzó nő, a másik pedig mélabús férfi, az is egyértelmű: találkozniuk kell, hogy közösen dolgozzák fel a tragédiát.

Olyasmi azonban még soha nem történt, hogy két autó azért rohanjon egymásba, mert az égen feltűnt még egy Föld. Ez pedig teljesen új dimenzióba helyezi a látottakat, hiszen hiába, hogy közeledésekről és elfogadásokról szól a film, mégis folyamatosan ott lappang a nyugtalanító háttér: lakhelyünkben létezik még egy hasonló, és minden bizonnyal belőlünk is.

Amerika legnagyobb független filmes seregszemléjén, a Sundance Filmfesztiválon feltűnő és rendkívül nagy sikert arató *Felettünk a Föld* hangsúlyos drámaiságát az a sci-fi szál teszi különlegessé, amely inkább meseszerű, semmint tudományos. Nem kapunk válaszokat a miértekre, nem tudjuk meg, honnan is bukkant elő az egyre közeledő, ismerős égitest, az sem derül ki, valójában ki fedezett fel kit, melyik Föld is létezett korábban. A felvetődő kérdések súlya szerencsére nem nyomja rá a bélyegét a film felépítésére, ahogyan nincsenek nehezen követhető jelenetek, villódzó idősíkok vagy túlbeszélt szövegrészek sem. Ráadásul külön öröm lehet, hogy amerikai független filmet ismertethetünk meg diákjainkkal, bizonyítva, hogy a minőségi szórakoztatás és a gondolati mélység nem zárja ki egymást a tengerentúlon sem. Rácsodálkozhatunk, hogy nincsen új a Nap alatt, közben pedig egy különleges ruházatba öltöztetett drámát láthatunk, sajátos képi világgal és atmoszférával, amely felveti ugyan a párhuzamos valóságok kérdését, de ennek ellenére mégis a Földön marad. Noha az már nem derül ki, hogy ezen vagy a másikon.

Online: http://mozipont.tk/blog/felettunk_a_fold/2018-09-25-4380